

по море стигать до Пропонтида, тъй щото Юстинианъ Ринотметъ (677) са принуждава самъ да иде на срѣща имъ съ силна войска; тогазь една часть отъ тѣхъ са покори самоволно, а друга са побѣди силомъ, и сѣтиѣ императорътъ ги пресели въ Малка Азія, въ околноститѣ на Пропонтида. И отъ тѣзи преселенцы, види са, *Булгаръ-Дазъ* и *Булгаръ-къой*, на истокъ отъ Босфора, сѣ зели името си. Друга чета, пакъ славенска, дохожда та са заселва въ горня Македонія по р. Струмица, по тя не бѣше подвластна на Византийцитѣ, и отъ нея тичахъ да са пишѣтъ войници въ българската войска, която отъ день-на-день са осилваше и задаваше по много страхъ на Имперіята.

§ 19. Славенитѣ и въ Пелопонезъ.

Въ втората половина на VII-й вѣкъ, балканскитѣ славены излазятъ вече на полето на исторіята, съединени на сѣверъ въ едно Государство съ тѣхнитѣ покорители *Българитѣ*, а на югъ самы и една часть въ съюзъ съ *Аваритѣ*, нападнѣхъ Еллада и покорявахъ гръцкитѣ земи. — Първото извѣстіе за славенитѣ, които плѣнихъ тѣзи страна, относя са къмъ края на VI-й вѣкъ, сирѣчь въ сѣщото почти време, когато Българитѣ, подъ предводителството на Аспаруха (679), основахъ въ Мизія едно силно царство. И не са знай да ли не е потерата българска причина, дѣто дунавскитѣ славены преминахъ балканскитѣ горы и наплѣнихъ сичкитѣ онѣзи мѣста доро и сама Гърція. Споредъ Меландра, И-ръ Тиберій-Константинъ, който бѣше въ бой съ Персытъ, не можъ нищо да направя срѣщу тѣхъ. Оттамъ на сѣтиѣ тѣ зехъ по често